

## การขโมยฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ (Hardware & Software Theft)

ผศ.สุพล พรหมมาพันธุ์

ภาควิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ลงตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ Transport Journal รายสัปดาห์ ฉบับที่ 510 วันที่ 22-28 ธันวาคม พ.ศ.2551 หน้า 11

อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ นอกเหนือจากการขโมยสารสนเทศ (Information Theft) แล้ว ยังมี การขโมยฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ ซึ่งเป็นเรื่องที่จะเรียกได้ว่า มีสถิติที่ไม่ยิ่งหย่อนกว่ากันเท่าใดนัก ยิ่งยุค เศรษฐกิจฝืดเคืองอย่างนี้ มีข่าวเรื่องการขโมยคอมพิวเตอร์กันมากขึ้นเป็นลำดับ โดยเฉพาะโน้ตบุ๊กคอมพิวเตอร์ ได้ถูกลักขโมยไปเป็นจำนวนมาก เพราะมีขนาดเล็กเบาและสามารถเคลื่อนย้ายได้ง่าย เรื่องของการขโมย ซึ่ง จัดเป็นอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ประเภทหนึ่งนี้ เกิดขึ้นจากคนที่ขาดศีลธรรม ขาดความรู้สึกรับผิดชอบชั่วดี หรือผิดศีลข้อ 5 คือ อทินนาทาน ได้แก่การลักขโมยของสมบัติอันเป็นที่หวงแหนของผู้อื่นนั่นเอง หากลูกคิด สักนิดถึง การเอาใจเขามาใส่ใจเรา ตรงที่ว่า เราหวงของๆ เราอย่างไร คนอื่นก็หวงของๆ เขาอย่างนั้น เช่นเดียวกัน คราวนี้มาดูรายละเอียดเรื่องการขโมยฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์กันบ้างดังนี้

■ การขโมยฮาร์ดแวร์ (Hardware Theft) การขโมยฮาร์ดแวร์ และการทำลายทรัพย์สินของอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ต่างๆ มีโอกาสเสี่ยงสูงมากที่จะถูกขโมยหรือถูกทำลาย การขโมยฮาร์ดแวร์ คือ การขโมยอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ หรือทำการเปลี่ยนถ่ายอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ลักษณะการขโมย หรือทำลายมีหลายลักษณะ บาง คนอาจทำการตัดสายเคเบิล โดยมีจุดหมายเพื่อทำลายธุรกิจ หรือ การทำลายเครื่องคอมพิวเตอร์ในโรงเรียน หรือ ในมหาวิทยาลัยให้แตกหักเป็นเสี่ยงๆ เพื่อไม่ให้สามารถใช้งานได้ เนื่องจากในโรงเรียน หรือในมหาวิทยาลัย มี เครื่องคอมพิวเตอร์เป็นจำนวนมาก จึงอาจตกเป็นเป้าหมายในการทำลายมากกว่าเครื่องคอมพิวเตอร์ที่บ้าน ผู้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์มือถือ และโน้ตบุ๊กคอมพิวเตอร์ มีโอกาสเสี่ยงต่อการถูกขโมยมีมาก เนื่องจากมีขนาดเล็ก จากการคาดหมายทำให้ทราบว่าเป็นแต่ละปี มีโน้ตบุ๊กคอมพิวเตอร์ถูกขโมยมากกว่า 600,000 เครื่อง ด้วยขนาด ของโน้ตบุ๊กที่มีขนาดเล็กและน้ำหนักเบา ทำให้ถูกขโมยได้อย่างง่ายดาย โจรขโมยได้เล็งหาเป้าหมายโน้ตบุ๊ก คอมพิวเตอร์ของผู้บริหารของบริษัทเป็นหลัก นอกจากขโมยได้ง่ายแล้ว ยังสามารถเข้าถึงข้อมูลความลับต่างๆ ของบริษัทได้อีกด้วย นอกจากนี้การขโมยฮาร์ดแวร์ ยังหมายรวมถึงซอฟต์แวร์ และระบบสารสนเทศด้วย

วิธีป้องกัน การขโมยฮาร์ดแวร์ และการทำลายทรัพย์สินนั้น บางโรงเรียน บางมหาวิทยาลัย และบาง บริษัทมีการตรวจวัดระดับความปลอดภัย เพื่อลดความเสี่ยงต่ออันตรายเหล่านี้ การควบคุมความปลอดภัยที่เห็น เป็นรูปธรรม ได้แก่ การปิดประตูและหน้าต่าง ซึ่งเป็นระบบป้องกันที่สามารถทำได้โดยง่าย นอกจากนั้น ในส่วน ของบริษัท หรือที่บ้าน ควรมีการติดตั้งสัญญาณกันขโมย เพื่อเพิ่มระดับความปลอดภัย ในส่วนของโรงเรียน และ มหาวิทยาลัย อาจใช้วิธีล็อกกุญแจสายอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ทั้งหมดเข้าด้วยกัน ไม่ว่าจะป็นสายเมาส์ คีย์บอร์ด ลำโพง รวมทั้งสายเครื่องพิมพ์ด้วย. หรืออาจมีการล็อกตู้หรือโต๊ะสำหรับวางคอมพิวเตอร์ด้วย

ในส่วนของโน้ตบุ๊กคอมพิวเตอร์ ในกรณีที่เป็นแขกเข้าพักตามโรงแรม ควรล็อกโน้ตบุ๊กคอมพิวเตอร์ไว้กับโต๊ะหรือ เติง หรือเมื่อออกจากห้องพักไปแล้ว ควรปิดล็อกประตูให้แน่นหนาด้วย หรือมีการติดตั้งสัญญาณกันขโมยด้วย เมื่อโน้ตบุ๊กคอมพิวเตอร์ถูกเคลื่อนย้าย ก็จะมีสัญญาณดัง เป็นต้น ในส่วนของอุปกรณ์มือถือขนาดเล็ก เช่น Palmtop หรือ PDA ควรมีการติดตั้งอุปกรณ์กันขโมยขนาดเล็ก เมื่อถูกขโมยไปก็สามารถติดตามได้โดยสะดวก ว่าตอนนี้ไปอยู่ ณ จุดใด นอกจากนี้ ยังมีวิธีอื่นๆ อีก เช่น การตั้งรหัสลับ, การใช้เครื่องรูดบัตร, หรือการใช้การ สแกนลายพิมพ์นิ้วมือเอาไว้ เพื่อใช้เข้ารหัสผ่านเข้าสู่เครื่องคอมพิวเตอร์ ทำให้การโจรกรรมทำได้ยากขึ้น เป็นต้น



▪ **การขโมยซอฟต์แวร์ (Software Theft)** เกิดขึ้นจากสาเหตุของกลุ่มบุคคลกระทำการอันเป็นเหตุอันตรายทำให้บุคคลอื่นได้รับความเสียหาย คือ (1). การขโมยสื่ออุปกรณ์ของซอฟต์แวร์ เกี่ยวข้องกับการขโมยสื่อที่บรรจุซอฟต์แวร์หรือโปรแกรม เช่น การขโมยแผ่น CD-ROM ของเอ็นไซเคโลพีเดีย (Encyclopedia) ในห้องสมุด เป็นต้น , (2). การตั้งใจลบโปรแกรม เกี่ยวข้องกับโปรแกรมเมอร์ของบริษัทบางคน ไม่มีความซื่อสัตย์ต่อองค์กร ทำการลบชุดคำสั่งของโปรแกรมที่ตนเองเขียนเอาไว้ทิ้ง, (3). การคัดลอกโปรแกรม โดยผิดกฎหมาย ในกรณีนี้ เกิดจากการขโมยซอฟต์แวร์ออกมาจากโรงงานผลิต และนำไปทำการคัดลอกเพื่อทำการค้าหรือธุรกิจ ซึ่งกระบวนการเรียกว่า **การละเมิดทรัพย์สินทางปัญญา**

วิธีการป้องกัน การขโมยซอฟต์แวร์ ได้แก่ การทำการตกลงกันระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายในการใช้ซอฟต์แวร์ที่เรียกว่า **License Agreement** เช่น การอนุญาตให้คัดลอกได้ไม่เกิน 3 ครั้ง, การอนุญาตให้ติดตั้งซอฟต์แวร์ได้บนเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องเดียว, การอนุญาตให้ติดตั้งซอฟต์แวร์บนเครื่องคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะได้หนึ่งเครื่อง, การอนุญาตให้ติดตั้งซอฟต์แวร์บนโน้ตบุ๊กคอมพิวเตอร์ได้หนึ่งเครื่อง, เช่า หรือเช่าซื้อซอฟต์แวร์ เป็นต้น

อย่างไรก็ดี การขโมยทั้งฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ดังกล่าวนี้ หากต้องการจะแก้ไขจริงๆ ต้องปลูกจิตสำนึกความรู้สึกชั่วดี ความละอายแก่ใจหรือปลูกฝังศีลธรรมให้เกิดมีในใจคนนั่นเอง ซึ่งวิธีการนี้ เป็นการแก้ปัญหาที่ยั่งยืน และใช้ได้ตลอดไป.



